

Open Letter to Ursula von der Leyen 27/12/2019

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)
Παρασκευή, 27 Δεκέμβριος 2019 18:26 -

Ode on a Grecian Urn

Thou still unravish'd bride of quietness!   Thou foster-child of silence and slow time

Sylvan historian, who canst thus express   A flow'ry tale more sweetly than our rhyme: What
leaf-fring'd legend haunts about thy shape

Of deities or mortals, or of both,

In Tempe or the dales of Arcady?

Open Letter to Ursula von der Leyen 27/12/2019

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)
Παρασκευή, 27 Δεκέμβριος 2019 18:26 -

What men or gods are these? What maidens loth?

What mad pursuit? What struggle to escape?

What pipes and timbrels? What wild ecstasy?

Heard melodies are sweet, but those unheard   Are sweeter; therefore, ye soft pipes, play on;
Not to the sensual ear, but, more endear'd,
Pipe to the spirit ditties of no tone:

Bold Lover, never, never canst thou kiss,   Though winning near the goal – yet, do not grieve;
She cannot fade, though thou hast not thy bliss,
For ever wilt thou love, and she be fair!

For ever panting, and for ever young;   All breathing human passion far above,   That leaves a
heart high-sorrowful and cloyed,

Open Letter to Ursula von der Leyen 27/12/2019

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)
Παρασκευή, 27 Δεκέμβριος 2019 18:26 -

A burning forehead, and a parching tongue.

Who are these coming to the sacrifice? To what green altar, O mysterious priest, Lead'st thou that heifer lowing at the skies,

And all her silken flanks with garlands drest?

What little town by river or sea shore,

Or mountain-built with peaceful citadel,

Is emptied of its folk, this pious morn?

And, little town, thy streets for evermore

Will silent be; and not a soul to tell

Why thou art desolate, can e'er return.

O Attic shape! Fair attitude! with brede Of marble men and maidens overwrought, With forest branches and the trodden weed;

Thou, silent form, dost tease us out of thought

As doth eternity: Cold pastoral!

Open Letter to Ursula von der Leyen 27/12/2019

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)
Παρασκευή, 27 Δεκέμβριος 2019 18:26 -

When old age shall this generation waste,   Thou shalt remain, in midst of other woe Than
ours, a friend to man, to whom thou sayst,

"Beauty is truth, truth beauty," – that is all

Ye know on earth, and all ye need to know.

John Keats

Source: https://en.wikipedia.org/wiki/Ode_on_a_Grecian_Urn

Open Letter to Ursula von der Leyen, E.C. President-elect 27/12/2019

Your Excellency Dr Ursula von der Leyen,

The European civilisation's core identifies with the core of the ancient Greek civilisation, meaning that, human life becomes worthy to the degree by which she actualises the Truth. Consequently, cannibalising children, as a means of coping with the contemporary British settler-colonialism's entryism is mutually excluding with the European civilisation. Instead, certain Scandinavian E.U.'s member-States, which actually materialise the principle that, "Beauty is Truth, Truth Beauty", hopefully, they contribute effectively in developing civilised solutions against the settler-colonialism.

I wish to kindly ask you to immediatelly and publicly denounce the children's human harvesting, in Turkey by Israeli organs-smugglers and in Greece by Greek organs-smugglers; otherwise,

Open Letter to Ursula von der Leyen 27/12/2019

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)
Παρασκευή, 27 Δεκέμβριος 2019 18:26 -

---

the E.U. silence about, the children -harvesting and the Greek dictatorship, is very like to lead the E.U., as a whole, to an unimaginable disgrace.

Cordially,

Christos Boumpoulis
Economist

Appendix

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Ἠθικὰ Νικομάχεια (1102a-1103a)

Αρχαία Ελληνικά

[XIII] Επειδ' ἔστιν ἡ εὐδαιμονία ψυχῆς ἐνέργειά τις κατ' ἀρετὴν τελείαν, περὶ ἀρετῆς ἐπισκεπτέον ἂν εἴη· τάχα γὰρ οὕτως ἂν βέλτιον καὶ περὶ τῆς εὐδαιμονίας θεωρήσαιμεν. δοκεῖ δὲ καὶ οἱ κατ' ἀλήθειαν πολιτικοὶ περὶ ταύτην μάλιστα πεπονῆσθαι· βούλεται γὰρ τοὺς πολίτας ἀγαθοὺς ποιεῖν καὶ τῶν νόμων ὑπηκόους· παράδειγμα δὲ τούτων ἔχομεν τοὺς Κρητῶν καὶ Λακεδαιμονίων νομοθέτας, καὶ εἰ τινες ἕτεροι τοιοῦτοι γεγέννηται. εἰ δὲ τῆς πολιτικῆς ἔστιν ἡ σκέψις αὕτη, δῆλον ὅτι γίνοιτ' ἂν ἡ ζήτησις κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν· περὶ ἀρετῆς δὲ ἐπισκεπτέον ἀνθρωπίνης δῆλον ὅτι· καὶ γὰρ ἄγαθὸν ἀνθρώπινον ἐζητοῦμεν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἀνθρωπίνην· ἀρετὴν δὲ λέγομεν ἀνθρωπίνην οὐ τὴν τοῦ σώματος ἀλλὰ τὴν τῆς ψυχῆς· καὶ τὴν εὐδαιμονίαν δὲ ψυχῆς ἐνέργειαν λέγομεν· εἰ δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ὅτι δεῖ τὸν πολιτικὸν εἰδέναι πως τὰ περὶ ψυχῆς, ὥσπερ καὶ τὸν ὀφθαλμοῦς

θεραπεύσοντα καὶ πᾶν <τὸ> σῶμα, καὶ μᾶλλον ὄσω τιμιωτέρα καὶ βελτίων ἢ πολιτικῆ τῆς ἰατρικῆς· τῶν δ' ἰατρῶν οἱ χαριέντεσ πολλὰ πραγματεύονται περὶ τὴν τοῦ σώματος γνῶσιν· θεωρητέον δὴ καὶ τῷ πολιτικῷ περὶ ψυχῆς, θεωρητέον δὲ τούτων χάριν, καὶ ἔφ' ὅσον ἰκανῶς ἔχει πρὸς τὰ ζητούμενα· τὸ γὰρ ἐπὶ πλεῖον ἑξακριβοῦν ἔργωδέστερον ἴσως ἔστι τῶν προκειμένων· λέγεται δὲ περὶ αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς ἑξωτερικοῖς λόγοις ἀρκούντως ἔνια, καὶ χρηστέον αὐτοῖς· οἷον τὸ μὲν ἄλογον αὐτῆς εἶναι, τὸ δὲ λόγον ἔχον· ταῦτα δὲ πότερον διώρισται καθάπερ τὰ τοῦ σώματος μόρια καὶ πᾶν τὸ μεριστόν, ἢ τῷ λόγῳ δύο ἔστιν ἀχώριστα πεφυκότα καθάπερ ἐν τῇ περιφερείᾳ τὸ κυρτόν καὶ τὸ κοῖλον, οὐθὲν διαφέρει πρὸς τὸ παρόν· τοῦ ἀλόγου δὲ τὸ μὲν εἰσὶ κοινῷ καὶ φυτικῷ, λέγω δὲ τὸ αἴτιον τοῦ τρέφεσθαι καὶ ἀύξεσθαι· τὴν τοιαύτην γὰρ δύναμιν τῆς ψυχῆς ἐν ἅπασιν τοῖς τρεφομένοις [1102b] θείη τις ἂν καὶ ἐν τοῖς ἑμβρύοις, τὴν αὐτὴν δὲ ταύτην καὶ ἐν τοῖς τελείοις· εὐλογώτερον γὰρ ἢ ἄλλην τινά· ταύτης μὲν οὖν κοινὴ τις ἀρετὴ καὶ οὐκ ἀνθρωπίνη φαίνεται· δοκεῖ γὰρ ἐν τοῖς ὑπνοῖς ἐνεργεῖν μάλιστα τὸ μόριον τοῦτο καὶ ἡ δύναμις αὐτῆ, οἱ δ' ἀγαθὸς καὶ κακὸς ἤκιστα διάδηλοι καθ' ὑπνον (ὅθεν φασὶν οὐδὲν διαφέρειν τὸ ἥμισυ τοῦ βίου τοὺς εὐδαίμονας τῶν ἀθλίων· συμβαίνει δὲ τοῦτο εἰκότως· ἀργία γὰρ ἔστιν οἱ ὑπνος τῆς ψυχῆς ἢ λέγεται σπουδαία καὶ φαύλη), πλὴν εἰ μὴ κατὰ μικρὸν καὶ δικνοῦνται τινες τῶν κινήσεων, καὶ ταύτη βελτίω γίνεται τὰ φαντάσματα τῶν ἐπιεικῶν ἢ τῶν τυχόντων· ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἄλις, καὶ τὸ θρεπτικὸν ἑατέον, ἐπειδὴ τῆς ἀνθρωπικῆς ἀρετῆς ἀμοιρον πέφυκεν· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλη τις φύσις τῆς ψυχῆς ἄλογος εἶναι, μετέχουσα μέντοι πῆ λόγου· τοῦ γὰρ ἐγκρατοῦς καὶ ἀκρατοῦς τὸν λόγον καὶ τῆς ψυχῆς τὸ λόγον ἔχον ἐπαινοῦμεν· ὀρθῶς γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ βέλτιστα παρακαλεῖ· φαίνεται δ' ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλλο τι παρὰ τὸν λόγον πεφυκός, ὃ μάχεται καὶ ἀντιτείνει τῷ λόγῳ· ἀτεχνῶς γὰρ καθάπερ τὰ παραλελυμένα τοῦ σώματος μόρια εἰς τὰ δεξιὰ προαιρουμένων κινήσαι τούναντιον εἰς τὰ ἀριστερὰ παραφέρεται, καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς οὕτως· ἐπὶ τάναντια γὰρ αἱ ὀρμαὶ τῶν ἀκρατῶν· ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι μὲν οὐδὲν τὸ παραφερόμενον, ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς οὐχ οὐδὲν· ἴσως δ' οὐδὲν ἦττον καὶ ἐν τῇ ψυχῇ νομιστέον εἶναι τι παρὰ τὸν λόγον, ἐναντιούμενον τούτῳ καὶ ἀντιβαῖνον· πῶς δ' ἕτερον, οὐδὲν διαφέρει· λόγου δὲ καὶ τοῦτο φαίνεται μετέχειν, ὡσπερ εἶπομεν· πειθαρχεῖ γοῦν τῷ λόγῳ τὸ τοῦ ἐγκρατοῦς — ἐτι δ' ἴσως εὐηκοώτερόν ἐστι τὸ τοῦ σώφρονος καὶ ἀνδρείου· πάντα γὰρ ὁμοφωνεῖ τῷ λόγῳ· φαίνεται δὴ καὶ τὸ ἄλογον διττόν· τὸ μὲν γὰρ φυτικὸν οὐδαμῶς κοινωνεῖ λόγου, τὸ δ' ἐπιθυμητικὸν καὶ ὄλως ὀρεκτικὸν μετέχει πῶς, ἢ κατήκοον ἔστιν αὐτοῦ καὶ πειθαρχικόν· οὕτω δὴ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν φίλων φαιμέν ἔχειν λόγον, καὶ οὐχ ὡσπερ τῶν μαθηματικῶν· ὅτι δὲ πείθεται πῶς ὑπὸ λόγου τὸ ἄλογον, μηνύει καὶ ἡ νοουθήσις καὶ πᾶσα ἐπιτίμησις τε [1103a] καὶ παράκλησις· εἰ δὲ χρῆ καὶ τοῦτο φάναι λόγον ἔχειν, διττόν ἐσται καὶ τὸ λόγον ἔχον, τὸ μὲν κυρίως καὶ ἐν αὐτῷ, τὸ δ' ὡσπερ τοῦ πατρὸς ἀκουστικόν τι· διορίζεται δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ κατὰ τὴν διαφορὰν ταύτην· λέγομεν γὰρ αὐτῶν τὰς μὲν διανοητικὰς τὰς δὲ ἠθικάς, σοφίαν μὲν καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν διανοητικὰς, ἐλευθεριότητα δὲ καὶ σωφροσύνην ἠθικάς· λέγοντες γὰρ περὶ τοῦ ἠθους οὐ λέγομεν ὅτι σοφὸς ἢ συνετὸς ἀλλ' ὅτι πρᾶος ἢ σώφρων· ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὸν σοφὸν κατὰ τὴν ἕξιν· τῶν ἕξεων δὲ τὰς ἐπαινετὰς ἀρετὰς λέγομεν.

Νέα Ελληνικά

[13] Αφού λοιπόν η ευδαιμονία είναι ενέργεια της ψυχής σύμφωνη με την τέλεια αρετή, πρέπει τώρα να μιλήσουμε για την αρετή. Ίσως με τον τρόπο αυτό θα μπορέσουμε, επίσης, να διακρίνουμε ακόμη καλύτερα την ουσία της ευδαιμονίας.

Όλοι, άλλωστε, το παραδέχονται ότι και ο γνήσιος, ο αληθινός πολιτικός για την αρετή κοπιάζει κατά κύριο λόγο. Πραγματικά, αυτό που θέλει ο πολιτικός είναι να κάνει τους πολίτες αγαθούς και υπάκουους στους νόμους. Παράδειγμα έχουμε τους νομοθέτες των Κρητών και των Λακεδαιμονίων — και όσους άλλους υπήρξαν σαν κι αυτούς. Και, φυσικά, αν η πρόθεση αυτή ανήκει στην πολιτική, τότε η έρευνά μας —θα έλεγε κανείς— εντάσσεται απολύτως στον αρχικό μας σχεδιασμό. Το έργο μας λοιπόν είναι να μιλήσουμε για την αρετή — για την αρετή, βέβαια, του ανθρώπου, αφού το αγαθό που ψάχναμε ήταν το αγαθό για τον άνθρωπο και η ευδαιμονία ήταν η ευδαιμονία του ανθρώπου. Λέγοντας «αρετή του ανθρώπου» εννοούμε όχι την αρετή του σώματος, αλλά την αρετή της ψυχής — και την ευδαιμονία ενέργεια της ψυχής δεν τη λέγαμε; Με τα πράγματα να έχουν έτσι, είναι φανερό ότι ο πολιτικός πρέπει να γνωρίζει, σε κάποιο βαθμό, τα σχετικά με την ψυχή, ακριβώς όπως ο γιατρός που θέλει να θεραπεύσει τα μάτια πρέπει να γνωρίζει το σώμα στο σύνολό του — ένα λόγο παραπάνω, αφού η πολιτική επιστήμη είναι πιο άξια τιμής και ανώτερη από την ιατρική. Οι πιο καλλιεργημένοι, άλλωστε, μεταξύ των γιατρών κάνουν πολλά προκειμένου να γνωρίσουν καλά το ανθρώπινο σώμα. Συμπέρασμα: Πρέπει και ο πολιτικός να φροντίσει να αποκτήσει μια σαφή εικόνα σχετικά με την ψυχή του ανθρώπου· να το κάνει μάλιστα αυτό για τον λόγο που είπαμε — στον βαθμό, πάντως, που είναι αρκετός για τα θέματα που συζητούμε· ένας πιο εξονυχιστικός λόγος, που να φτάνει σε πολλές λεπτομέρειες, συνεπάγεται ασφαλώς μια πιο κοπιαστική εργασία από αυτήν που απαιτεί ο τωρινός μας στόχος.

Κάποια πράγματα λέγονται για την ψυχή και στα εξωτερικά έργα· αυτά είναι αρκετά, και πρέπει να χρησιμοποιηθούν· όπως, επιπαραδειγματι, ότι ένα μέρος της ψυχής είναι το δίχως λόγον, ενώ το άλλο είναι αυτό που έχει λόγον. Τώρα, αν τα δύο αυτά μέρη είναι χωρισμένα το ένα από το άλλο όπως τα μέρη του σώματος ή καθετί που μπορεί να διαιρεθεί σε μέρη ή μήπως είναι δύο επειδή το καθένα τους έχει άλλον ορισμό, από τη φύση τους όμως είναι αξεχώριστα, όπως το κοίλο και το κυρτό στην περιφέρεια του κύκλου, αυτό δεν έχει για μας αυτή τη στιγμή καμιά ιδιαίτερη σημασία.

Ένα μέρος από το άλογο μέρος της ψυχής είναι κοινό σε όλους τους ζωντανούς οργανισμούς: είναι το φυτικό μέρος της, αυτό που κάνει όλους αυτούς τους ζωντανούς οργανισμούς να τρέφονται και να μεγαλώνουν· είναι, πράγματι, εκείνη η δύναμη της ψυχής που πρέπει, σκέφτομαι, να τη δεχτεί κανείς για όλους τους τρεφόμενους οργανισμούς, [1102b] για τα έμβρυα, αλλά επίσης και για τους ολοκληρωμένους οργανισμούς — δεν είναι αυτό πιο λογικό παρά να δεχτούμε γι' αυτούς τους τελευταίους μια διαφορετική δύναμη; Είναι φανερό ότι η αρετή αυτού του μέρους της ψυχής είναι κοινή σε όλους τους ζωντανούς οργανισμούς και δεν χαρακτηρίζει αποκλειστικά και μόνο τους ανθρώπους· γιατί αυτό το μέρος, αυτή δηλαδή η δύναμη της ψυχής ενεργεί, κατά την αντίληψη όλων, κυρίως στη διάρκεια του ύπνου, ακριβώς όπως τότε είναι που φαίνεται ελάχιστα καθαρά ποιός είναι καλός και ποιός είναι κακός (εξού και η ρήση ότι στη μισή ζωή τους οι ευδαίμονες δεν διαφέρουν σε τίποτε από τους δυστυχημένους —κάτι πολύ λογικό, αφού στον ύπνο η ψυχή

βρίσκεται σε αδράνεια ως προς αυτό που την κάνει να χαρακτηρίζεται φορέας της αρετής ή της κακίας)— εκτός και αν εξαιρέσουμε την περίπτωση που, σε μικρή βέβαια έκταση, κάποιες κινήσεις φτάνουν ως την ψυχή, και τότε τα όνειρα των καλών ανθρώπων είναι καλύτερα από τα όνειρα των συνηθισμένων ανθρώπων. Αρκετά όμως όσα είπαμε για το θέμα αυτό. Ας αφήσουμε λοιπόν καταμέρος τα θεραπευτικό μέρος της ψυχής, αφού από τη φύση του δεν μετέχει στην ανθρώπινη αρετή.

Φαίνεται όμως ότι στην ψυχή υπάρχει και άλλο ένα άλογο μέρος, που όμως μετέχει κατά κάποιον τρόπο στον λόγο. Έτσι, όταν μιλούμε για εγκρατή και για μη εγκρατή άνθρωπο, ο έπαινός μας είναι για τον λόγο και για το μέρος της ψυχής που έχει αυτόν τον λόγο, αφού αυτός είναι που παρακινεί σωστά και προτρέπει στο καλύτερο. Είναι όμως φανερό ότι και στα δύο υπάρχει και μια άλλη δύναμη, αντίθετη —από τη φύση της— με τον λόγο, μια δύναμη που αντιμάχεται τον λόγο και αντιστέκεται σ' αυτόν. Είναι αυτό ακριβώς που συμβαίνει στα παράλυτα μέλη του σώματος: θέλουμε να τα κινήσουμε προς τα δεξιά, και εκείνα —αντίθετα— κινούνται προς τα αριστερά· το ίδιο συμβαίνει και με την ψυχή: οι ορμές των ακρατών ανθρώπων κινούνται προς την αντίθετη κατεύθυνση· μόνο που στο σώμα το βλέπουμε το ξεστράτισμα, ενώ στην ψυχή δεν το βλέπουμε. Εν πάση περιπτώσει δεν υπάρχει καθόλου λιγότερος λόγος να θεωρούμε ότι και στην ψυχή υπάρχει κάτι που αντιτίθεται στον λόγο, κάτι που εναντιώνεται και αντιστέκεται σ' αυτόν (πώς αυτό είναι κάτι άλλο, δεν χρειάζεται να μας απασχολήσει εδώ). Μετέχει, πάντως, και αυτό στον λόγο, όπως είπαμε· το βέβαιο είναι ότι στην περίπτωση του εγκρατούς αυτό πειθαρχεί στον λόγο — και ασφαλώς είναι ακόμη πιο υπάκουο στην περίπτωση του μετρημένου και ανδρείου ανθρώπου: εδώ η συμφωνία με τον λόγο είναι πλήρης.

Έγινε λοιπόν φανερό ότι και το άλογο μέρος της ψυχής είναι διπλό· το φυτικό μέρος δεν μετέχει καθόλου στον λόγο, ενώ το επιθυμητικό μέρος (με γενικότερη ονομασία: το ορεκτικό μέρος της ψυχής) μετέχει κατά κάποιον τρόπο στον λόγο, στον βαθμό που υπακούει και πειθαρχεί σ' αυτόν. Είναι, επομένως, όπως όταν λέμε ότι κάποιος «λογαριάζει» τον πατέρα του και τους φίλους του και όχι όπως όταν λέμε ότι κάποιος «λογαριάζει» κάτι στα μαθηματικά. Το ότι το άλογο μέρος της ψυχής πείθεται κατά κάποιον τρόπο από τον λόγο φαίνεται και από το ότι δίνουμε συμβουλές, και γενικά από το ότι επιτιμούμε [1103a] και προτρέπειουμε.

Αν λοιπόν πρέπει να πούμε ότι και αυτό το μέρος της ψυχής έχει λόγον, τότε διπλό θα είναι και το μέρος της ψυχής που έχει λόγον: ένα θα είναι το μέρος που έχει λόγον στην κυριολεξία και μέσα του, και άλλο ένα αυτό που έχει την ιδιότητα «να υπακούει» στον λόγον, όπως ακριβώς υπακούει κανείς στον πατέρα του. Κατά τη διάκριση αυτή υποδιαιρείται και η αρετή σε είδη. Άλλες, πράγματι, αρετές τις λέμε διανοητικές και άλλες ηθικές: η σοφία, η αντιληπτικότητα, η φρόνηση είναι διανοητικές αρετές, ενώ η ελευθεριότητα και η σωφροσύνη είναι ηθικές αρετές. Μιλώντας, πράγματι, για τον χαρακτήρα ενός ανθρώπου δεν λέμε ότι είναι σοφός ή ότι έχει γρήγορη αντίληψη, αλλ' ότι είναι πρᾶος ή σώφρων. Επαινούμε, πάντως, και τον σοφό για την ψυχική ιδιότητα που έχει. Τις άξιες επαινούμε έξεις τις λέμε αρετές.

18,000 Syrian Children Victim to Organ Harvesting
{youtube}RJteT03PrGI{/youtube}
www.youtube.com/watch?v=RJteT03PrGI

Έλληνες διπλωμάτες μπλεγμένοι σε εμπόριο οργάνων παιδιών (APT, 20/11/18)
{youtube}yo1AuBGVIOo{/youtube}
www.youtube.com/watch?v=yo1AuBGVIOo

disgrace

Noun

disgrace (countable and uncountable, plural disgraces)

1. The condition of being out of favor; loss of favor, regard, or respect. quotations □
2. The state of being dishonored, or covered with shame

Open Letter to Ursula von der Leyen 27/12/2019

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)
Παρασκευή, 27 Δεκέμβριος 2019 18:26 -

Now she lives in disgrace.

Synonyms: dishonor, shame, ignominy

3. (countable) Something which brings dishonor; the cause of shame or reproach; great discredit quotations □

His behaviour at the party was a total disgrace! He was leeching on all the ladies, and insulting the men

4. (obsolete) An act of unkindness; a disfavor. quotations □

Synonyms

misgrace (far less common)

Related terms

disgraceful

disgraceless

Source: <https://en.wiktionary.org/wiki/disgraceless#English>

Open Letter to Ursula von der Leyen 27/12/2019

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)
Παρασκευή, 27 Δεκέμβριος 2019 18:26 -

Last ever cannibal tribe | 60 Minutes Australia [youtube](https://www.youtube.com/watch?v=qRXwwZWEYkU) www.youtube.com/watch?v=qRXwwZWEYkU